



## Պարույր Սևակ

### Ամենքը իրենց բախտից են դժգոհ

Ամենքը իրենց  
Բախտից են դժգոհ  
Եվ ոչ թե խելքից:  
Իսկ ես, տե՛ր աստված,  
Կրակն եմ ընկել  
Իմ խելքի ձեռքից:  
Խելք ունենայի՛  
Վաղուց էի ես  
Կարգին մարդ դարձել -  
Ես կարող էի  
Սենյակ տալ վարձով,  
Եվ ոչ թե վարձել:  
Խելք ունենայի՛  
Ինչ հարկավոր է,  
Ես այն կանեի.  
Եթե հաստ է պետք՝  
Բարակրս որն է,  
Հաստ կմանեի:  
Խելք ունենայի՛  
Ինչ հարկավոր է,  
Ես այն կերգեի,

Տեղն ընկած տեղը  
Տեղի կտայի,  
Ինձ կրհերքեի.  
Ու կլինեի  
Ոչ դեմ, ոչ էլ թեր,  
Այլ ոսկե միջին:  
Գլուխը քարը.  
Թող էժան լիներ,  
Միայն... շատերին  
Գեղեցիկ թվար:  
Հերն էլ անիծած.  
Թող ներկված լինի,  
Միայն թե դուր գա,  
Խաբվեն-հավանեն:  
Գրողի ծոցը.  
Թող որ սուտ լինի,  
Միայն թե կույր-կույր  
Պաշտեն-դավանեն...  
...Ում էլ հարցրնես՝  
Խելքից չէ դժգոհ,  
Այլ միայն բախտից:  
Անաստված աստված,  
Ինչու ես տվել  
Անխելքի բախտ ինձ...

08.V.1958թ.

Մոսկվա